

13è Congrés de Convergència

TEXT REFÓS

PONÈNCIA 3

CATALUNYA A EUROPA I AL MÓN

1. INTRODUCCIÓ

2. CATALUNYA I EUROPA

- 2.1 Una Europa forta, oberta a les persones i al món
- 2.2 Defensa de la nostra identitat nacional
- 2.3 Model social europeu**
- 2.4 Consolidació democràtica**
- 2.5 Una Europa sostenible**
- 2.6 Una Europa de llibertat, pau, seguretat i justícia**
- 2.7 Lideratge mediambiental**
- 2.8 La nova Constitució Europea. Representació institucional de Catalunya
- 2.9 Una Europa ampliada
- 2.10 Una nova política exterior europea. La responsabilitat d'Europa envers el món
- 2.11 Treballar amb altres països i amb regions
- 2.12 L'Europa dels pobles

3. CATALUNYA I EL MÓN

- 3.1 Una política exterior catalana**
- 3.2 El model català de cooperació i solidaritat internacional**
- 3.3 La imatge internacional de Catalunya**
- 3.4 Un espai euromediterrani**
- 3.5 Amèrica del Nord i Diàleg Transatlàntic**
- 3.6 Àfrica Subsahariana**
- 3.7 Amèrica Llatina**
- 3.8 Àsia-Pacífic**

4. EL MÓN A CATALUNYA / CATALUNYA AL MÓN

- 4.1 El repte de la globalització
- 4.2 Globalització i identitat
- 4.3 Fluxos migratoris
- 4.4 Fluxos econòmics
- 4.5 Fluxos tecnològics
- 4.6 La Catalunya exterior: catalans al món
- 4.7 La participació de Catalunya a l'agenda internacional
- 4.8 El paper dels partits polítics; la seva feina internacional

Tota referència continguda en aquesta ponència a persones de sexe masculí s'entendrà feta igualment a persones de sexe femení, i a la inversa, tret que el context indiqui clarament el contrari.

1. INTRODUCCIÓ

Catalunya, com a país d'Europa vol avançar, dia a dia, sota la voluntat decidida d'assolir els nivells més alts de desenvolupament social, polític i econòmic, que pugui donar-se a qualsevol país europeu. L'acció política de CDC a Europa i al món es fonamenta en la voluntat que Catalunya sigui reconeguda com una **nació europea amb una llarga i dilatada història, que** es desenvolupa en àmbits diversos. Evidentment, el primer d'aquests àmbits ha estat, i aviat ha de tornar a ser, l'acció de Govern de la Generalitat de Catalunya. Com a partit nacionalista, CDC, té un plantejament propi de com afrontar les relacions amb la resta del món per a ser desenvolupat des de la Generalitat, o **per ser defensat des del Parlament i de totes aquelles institucions on CDC tingui representació o capacitat d'influir.** Tenim clar un model de política exterior per a Catalunya.

A banda de la nostra acció al Govern de la Generalitat, **cal no oblidar** que CDC té també altres òrbites importants d'influència política, on ha fet sentir la seva veu amb força des dels inicis de la transició. Així, CiU ha tingut sempre una autoritat moral i política en matèria de política exterior i europea al Congrés dels Diputats i al Senat. Una autoritat basada sovint en la força dels arguments i dels valors que defensem, molt més enllà de la força dels vots. Ara per ara una bona part de la nostra influència a Europa i al món passa per la influència al Govern **i les Institucions de l'Estat** i, per tant, cal una implicació catalana activa en la direcció de la política europea i **mundial de l'Estat**, així com també cal exigir la projecció internacional de la realitat plurinacional de l'Estat.

També hem tingut sempre persones que en nom de CDC han participat en diverses Assemblees interparlamentàries, com ara la de l'OTAN, l'OSCE, la UEO, la Unió Interparlamentària, el Consell d'Europa o la que intenta promoure el Banc Mundial. A tot això cal afegir-hi, evidentment, la nostra presència ininterrompuda al Parlament europeu des de 1986, en el Grup Liberal Demòcrata. El Parlament europeu és una institució que cada dia adquireix més poder en el disseny i impuls d'una veritable política exterior europea, i on la veu de CDC s'ha fet sentir i se seguirà sentint en el futur. Cal remarcar també la tasca de responsabilitat política de membres de CDC en plataformes internacionals, com poden ser la Internacional Liberal, el Partit Europeu dels Liberals, Demòcrates i Reformista (ELDR), les seves joventuts, la Joventut Liberal Europea (LYMEC), **i la Internacional liberal de dones (INLW). Cal doncs potenciar la presència de la nostra gent a diferents estaments polítics, culturals, esportius... a Europa i arreu del món.**

Cal assenyalar, però, que tot i aquesta important activitat i influència dels nostres representants polítics, **i en particular del gran prestigi internacional del President Pujol**, Convergència Democràtica de Catalunya no ha tingut ni té una articulació o estructuració de la seva dimensió internacional com a partit tal i com li correspondria. Ha arribat el moment de resoldre aquesta qüestió, essencial per afrontar amb garanties i amb solidesa el futur que ara comença. L'elaboració per primera vegada en un Congrés de CDC d'una ponència d'internacional ja és un clar pas endavant per tal de situar-nos òptimament de cara als propers reptes de país i de partit. **Cal superar les mancances encara existents per estar a l'alçada de les noves exigències, ja que obliguen a renovar i a enfortir la proposta de CDC.**

Catalunya, com a **nació**, en un món global, es troba en un moment decisiu per ser referent en el marc europeu, i potenciar la seva influència i reconeixement **d'àmbit mundial**. El compromís de reconeixement internacional de Catalunya

guiarà l'actuació política exterior de CDC **per tal que s'obrin els mecanismes oportuns perquè sigui reconeguda la seva sobirania plena.**

2. CATALUNYA I EUROPA

2.1 Una Europa forta, oberta a les persones i al món

La vocació europeïsta de CDC juntament amb les arrels carolíngies del nostre país fan d'Europa el nostre espai vital de referència. Una Europa basada en els principis fonamentals **de la dignitat humana, la pau**, la llibertat, la democràcia, els drets humans, **la igualtat**, la justícia social, la tolerància i la solidaritat, entre d'altres. Convergència ha participat i seguirà fent-ho de manera activa en el procés de construcció europea, perquè en construir una Europa més forta també estem construint **una Catalunya més forta**. I a l'inrevés, volem aportar a la construcció europea el model de societat i les idees que sempre hem defensat. Un model basat en la defensa dels principis anteriorment citats. **Des del nacionalisme progressista, integrador**, obert i solidari que sempre hem practicat, Convergència vol liderar l'afirmació nacional de Catalunya a Europa i la representació dels valors i dels interessos dels catalans i catalanes al Parlament Europeu, **en concret, i al conjunt de les institucions europees.**

Els valors que han fet Europa són també els valors majoritaris **que defensa Catalunya i la societat catalana**: la pau, la llibertat, la democràcia, els drets humans, la justícia social, el respecte al medi ambient, la iniciativa privada de les persones i les entitats, la diversitat cultural, el respecte a les minories. Per això és necessària una Europa **on totes les nacions tinguin els mateixos drets reconeguts**, federal amb institucions fortes, cap endins i cap enfora, i profundament democràtiques. **Durant els més de 50 anys que s'ha anat produint tot el procés de construcció i unitat europea han estat vius també a Catalunya els valors ètics, polítics i socials que han presidit tot aquest procés, que no és només un procés polític i econòmic sinó també ètic i social.** Aquests valors formen l'ideari de Convergència. Ara no solament hi ha una crisi europea, hi ha sobretot una crisi d'aquests valors. De fet, hi ha

una crisi europea en bona part perquè hi ha crisi d'aquests valors. **La baixa participació a les darreres eleccions europees al conjunt de la Unió europea és un clar exemple d'una crisi a nivell institucional, i cal per tant impulsar de manera ferma accions pedagògiques que promoguin entre els ciutadans la consciència europea.**

Des de CDC volem una Europa potent projectada cap a l'exterior i forta, per tal d'ajudar a assolir un món més segur i més **pacífic**. Que sigui activa i compromesa davant els riscos i les amenaces del món d'avui, que no es poden resoldre només, **ni sobretot, per la via militar**. CDC expressa el seu compromís en la defensa dels drets humans **arreu del món**, i en corregir els desequilibris i la pobresa, causes profundes de la inseguretat i la inestabilitat mundials. Una Europa que volem forta políticament i econòmica, plural i diversa, **formada per ciutadans i ciutadanes de pobles diversos, molts dels quals tenen una clara vocació identitària que ha d'ésser reconeguda políticament**, i també per Estats **que no han entès, encara, l'autèntica personalitat europea basada en la diversitat de les llengües, cultures i nacions** que han d'estar al servei d'aquells. **Una Europa oberta a uns valors i una ètica que han de presidir el fenomen de la globalització política i econòmica**. Som també fermes defensors de l'Europa Mediterrània, en tots els seus vessants, el polític, l'econòmic, l'ecològic, **el cultural** i el de la cooperació **en el respecte dels drets humans i el tracte igualitari entre homes i dones**. **CDC assumeix, com sempre ha fet, la responsabilitat de sensibilitzar la ciutadania sobre la importància dels afers europeus.**

2.2 Defensa de la nostra identitat nacional

Cal un reconeixement clar de Catalunya com a nació històrica d'Europa i de la seva personalitat, **rebutjant qualsevol limitació exterior al nostre legítim dret a l'autodeterminació, tal com està reconegut al Parlament de Catalunya**. **Defensem el nostre dret al reconeixement del català com a llengua oficial de la Unió, i a la presència a la UE de les institucions catalanes**. Els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya tenim el dret a adreçar-nos i a **rebre**

resposta en la nostra llengua a les institucions europees. **Una de les riqueses més sòlides d'Europa és la seva pluralitat i tradició cultural i lingüística, com en aquells temes que afectin a la identitat nacional de Catalunya, construïda al llarg de molts segles. Perdre aquesta riquesa a través de mesures d'uniformització cultural implica perdre una bona part de la nostra capacitat d'expressió i de la nostra potència creadora com a poble.** Així doncs, cal un reconeixement de la llengua i **la cultura** catalana no sols en termes identitaris col·lectius, sinó també com a dret individual dels ciutadans d'adreçar-se en la seva llengua als seus governants, i en aquesta direcció dirigirem també les nostres accions.

Defensem una Europa que aposta pel principi de subsidiarietat. Això, que val per als Estats, val també per a Catalunya: hem de poder fer sols allò que estem capacitats per fer sols. No es tracta de tancar l'evolució de la Unió Europea, "re-nacionalitzar", com diuen alguns. La Unió Europea té encara recorregut per assumir noves competències al servei dels ciutadans, especialment en l'àmbit social, de la seguretat o de la justícia. Però no hem d'oblidar, i hem d'actuar en conseqüència, que allò que no es pot resoldre a nivell català, en poques excepcions, és perquè s'ha de resoldre a nivell europeu o mundial.

El reconeixement polític de Catalunya a Europa ens és indispensable i innegociable. **Exigim** una sèrie de demandes, com són el dret de recurs al Tribunal de Justícia **de les Comunitats europees** per part de la Generalitat; la comunicació directa amb la Comissió europea per opinar sobre temes en curs; la veu pròpia al Parlament europeu, a través d'una circumscripció electoral catalana a les eleccions al Parlament europeu; la participació en el Consell de Ministres quan es toquen assumptes de competència exclusiva (o compartida); la comunicació directa de la Comissió amb el Parlament de Catalunya per informar de les seves propostes de caràcter legislatiu i **el reconeixement de la capacitat de convocar referèndums de les regions amb capacitat**

legislativa pròpia. Des de CDC exigim el reconeixement de les seleccions esportives catalanes a nivell internacional, tot exigint al Govern espanyol la fi de les hostilitats i boicots, facilitant així la normal acció internacional dels ens esportius catalans.

2.3 Model social europeu

Des de CDC treballem fermament per construir i defensar l'Europa social. Una societat europea justa i oberta que canalitzi les **capacitats i aspiracions** de cada ciutadà i ciutadana per aconseguir la seva plena participació en la societat, oferint-li les oportunitats de desenvolupar el seu potencial intentant erradicar la pobresa, la ignorància o la discriminació. **Cal defensar el model d'Europa on els objectius prioritaris des del punt de vista social es centrin en la plena ocupació i la cohesió social i un model social sòlid. Una ocupació digna i de qualitat; cal una aposta per lluitar contra l'ocupació precària, i una igualtat d'oportunitats laborals entre homes i dones.** L'Europa de la diversitat, de la plena ocupació digna i del progrés de la **sostenibilitat**, aquest és el compromís del catalanisme **progressista i integrador** que representa Convergència.

Per al nacionalisme personalista que representem, les persones són l'actiu més important en la construcció europea, per la qual cosa han de convertir-se en el centre de les polítiques de la Unió. La Unió Europea no pot ser només un gran mercat, ni tan sols pot ser només una unió política. La construcció europea ha d'anar paral·lela necessàriament amb la consolidació a escala europea d'un **sòlid** Estat del benestar **fort i digne. Cal ocupar-se dels problemes socials, conscients de les exigències que la globalització econòmica imposa, no podem permetre que sigui qüestionat el sistema de protecció social europeu** pel que fa a aspectes com les pensions, **l'educació, la salut, la família, la defensa de les dones, la igualtat d'oportunitats entre homes i dones**, la gent gran, les persones amb disminucions, la pobresa, la lluita contra l'exclusió. **Tenint en compte per a la gent gran el compliment dels acords**

pràctics que vagin determinant les reunions del comitè “Regional Information Social (RIS)” europeu, seguint les conclusions del II Congrés de l’Envel·liment 2003.

L’objectiu central de l’acció política de CDC és la millora del benestar de les persones, per la qual cosa, en el procés de construcció europea, l’Europa del benestar, de la qualitat de vida i del respecte als drets socials i econòmics ha de ser una referència per a l’actuació de la totalitat d’institucions. Certament, el model social europeu amb els seus diferents sistemes estatals de protecció social, necessita adaptar-se per tal de garantir la seva viabilitat futura davant fenòmens com el progressiu envelliment de la població, una vida laboral més inestable, **l’adequació del sistema sanitari, la immigració...** Caldrà també passar d’un sistema de solidaritat **de poca implicació a una conscienciació social activa**, per tal de consolidar un model sostenible i perdurable per a les generacions futures **entenenent el voluntariat com un valor en alça.**

2.4 Consolidació democràtica

Per a nosaltres el compromís de la Unió Europea en la protecció dels drets humans ha de ser **ferm** dins i fora de les seves fronteres. Tots els estats membres, antics i nous, i la pròpia Unió i Europea, han de comptar amb mecanismes permanents i efectius de garantia d’aquests drets. Així mateix, som partidaris de la ferma oposició europea a situacions intolerables com el manteniment de la pena de mort, l’existència de la tortura, i tantes situacions d’abús i de violació de la dignitat humana. Reafirmem el nostre compromís, ben defensat fins avui per la UE, amb el Tribunal Penal Internacional com el millor mètode per exercir la defensa dels drets humans a tot el món i suprimir els espais d’impunitat, **sense excepcions.**

2.5 Una Europa sostenible

El futur del planeta està en joc, i els índexs de contaminació planetària estan a l’alça. Europa ha de ser referent en la política ambiental. S’ha

d'apostar pel desenvolupament d'un model sostenible centrat en les energies no contaminants i en l'estalvi i l'eficiència energètica.

La UE ha de fer complir als Estats membres el Protocol de Kyoto, prenent les corresponents mesures per a aquells Estats que no el compleixin.

2.6 Una Europa de llibertat, pau, seguretat i justícia

La seguretat és una condició necessària per a la llibertat plena de les persones **i dels pobles**, per això des de CDC estem plenament compromesos amb la realització d'un veritable "Espai de llibertat, seguretat i justícia" capaç de garantir un millor equilibri entre la lliure circulació dels ciutadans **i ciutadanes** i la **seva** seguretat, la defensa dels drets i llibertats de les persones, tot donant **ple suport a més** protagonisme de la Unió Europea en la lluita policial i judicial contra **totes les expressions de** terrorisme i **delinqüència internacional** sense oblidar evidentment la indispensable atenció als seus orígens i les seves causes. En aquest sentit, des de CDC sempre defensarem que el necessari increment de mesures de **pacificació** i seguretat **d'àmbit** europeu i internacional sigui en tot moment compatible amb el manteniment i **aprofundiment** del nivell assolit en la protecció dels drets individuals, **els drets col·lectius** i les llibertats públiques.

D'altra banda, **cal aconseguir** la plena inclusió de la Policia de Catalunya, els Mossos d'Esquadra, en les estructures i marcs de cooperació que es puguin crear i que d'una o altra manera afectin a les seves competències.

El dret a sol·licitar asil polític és un dret humà fonamental que ha de ser respectat per tots i cada un dels països de la UE, respecte de ciutadans de països tercers. La UE és cada vegada més un espai únic de drets i llibertats, i per tant creiem que és indispensable desenvolupar un sistema comú en matèria d'asil. Igualment s'han de fixar criteris comuns per a la definició de la noció de refugiat. Les normes de la UE en relació a la política d'asil haurien de constituir un mínim que no limiti el dret de cada Estat **i/o nació** membre a adoptar disposicions pròpies més favorables. En tot cas, la política d'asil de la

Unió i dels seus Estats membres s'hauria de caracteritzar per la seva humanitat i la seva solidaritat. Pel que fa a la immigració il·legal, donem suport a programes de cooperació **amb els països d'origen dels immigrants** i, en especial, **a la lluita** contra les xarxes organitzades d'immigració clandestina i d'ocupació il·legal d'immigrants **mitjançant una política global europea sobre immigració.**

L'harmonització del Dret a Europa s'acosta ja a un terreny impensable fins fa molt poc temps: el dret privat, el dret de família o les successions. Haurem de vetllar perquè els avenços que es facin en aquest àmbit **reconeguin el Dret Civil Català i tinguin en compte el seu àmbit d'aplicació i els mecanismes o instruments de defensa i promoció del mateix.**

El Dret Civil Català és una de les millors proves del nostre tarannà singular i diferent dels postulats del Dret Civil Espanyol. Caldria, doncs, posar-lo en una situació de protecció similar al que té la nostra llengua. És un dret que denota l'herència romana catalana enfront de l'herència visigòtica del dret espanyol.

L'amenaça que suposa el terrorisme fa cada vegada més dèbil la tradicional distinció entre la seguretat exterior i interior. La Unió Europea, més enllà d'altres mecanismes en matèria de justícia i interior, ha de ser capaç de reaccionar en solidaritat i assistència urgent d'aquells Estats **i/o nacions** que ho necessitin amb motiu d'una crisi derivada d'un atemptat terrorista. Així, la lluita global contra el terrorisme internacional **o la delinqüència organitzada** ha d'integrar-se com a part de la política exterior de la Unió Europea. Una lluita a llarg termini ha de tenir dos eixos perfectament relacionats: la coordinació internacional, primer dins de la UE, però també arreu del món, dels esforços policials i judicials, i dels serveis d'intel·ligència; i d'altra banda, de forma inseparable, una atenció específica a les causes d'aquesta dramàtica realitat, amb decisions concretes pel que fa a l'eradicació de la pobresa, a la lluita contra la intolerància de qualsevol classe, a la millora del coneixement i del

respecte entre els pobles i les civilitzacions, a la **generalització dels principis democràtics**, a l'extensió de l'educació i la cultura, i la **millora de l'economia**.

2.7 Lideratge mediambiental

Hem de trobar solucions comuns al nostre mediambient comú, problemes de salut pública, protecció dels consumidors i alimentació segura. Europa s'ha de comprometre amb formes d'energia netes i segures, i incrementar l'ús d'energies renovables. La Unió ha de treballar per assolir els objectius de Kyoto. Les qüestions mediambientals i de seguretat han d'ésser en el centre de la cooperació de la Unió amb els seus veïns.

2.8 La nova Constitució europea. Representació institucional de Catalunya

CDC s'ha mostrat partidària de l'aprovació d'una Constitució per a Europa des d'abans de l'inici dels treballs de l'anomenada Convenció Europea. Hem cregut sempre que era un instrument útil per tal de dotar-nos d'un model i d'un marc legislatiu clar en què s'emmarquin els principis fonamentals del que ha de ser la Unió Europea. Per aquest motiu, i sense ignorar les importants carències del text, vàrem veure amb bons ulls el fet mateix de l'aprovació per la Convenció d'un Projecte de Constitució Europea que suposava el major avenç des del Tractat de Roma en el procés de construcció d'una Europa políticament i social forta, democràtica, eficaç en la gestió de les seves competències i socialment cohesionada.

Per a CDC, els principis i elements més importants que haurien d'inspirar la nova Constitució són els següents:

- Que reflecteixi el reconeixement de la identitat de Catalunya com a nació europea. Per aquest motiu seguirem treballant per obtenir dins d'Europa un ple reconeixement dels nostres drets com a nació per tal de donar més veu i més capacitat de decisió a les institucions catalanes i que en

cap cas impedeixi el possible reconeixement dels països catalans com a regió europea.

- Text jurídic del màxim nivell que clarifiqui, **les arrels**, els valors, principis i objectius de la Unió, reconegui els drets i llibertats dels ciutadans i dels pobles amb caràcter vinculant, i doti la nova Europa posterior a l'ampliació, de nous instruments institucionals, acostant el poder als ciutadans i fent de la Unió un sistema més obert, democràtic, **transparent i flexible** que permeti dur a terme amb eficàcia les diverses polítiques comunitàries dins i fora de les seves fronteres.

- Que incorpori la més àmplia aplicació del concepte de ciutadania europea i que permeti a tots els ciutadans de la Unió ser partícips de la construcció d'un projecte que va més enllà d'una mera integració econòmica. Es tracta del reconeixement d'uns drets fonamentals per als ciutadans i de dotar Europa del recursos i de les polítiques necessàries que permetin garantir-ne el seu efectiu compliment.

- Que respecti la diversitat política, social i cultural dels seus membres i reconegui l'autèntica realitat política europea conformada no només pels Estats sinó per l'existència de nacions sense Estat o regions amb àmplies competències legislatives que, en molts casos, són les veritables protagonistes del desenvolupament i execució de la normativa europea. Això s'ha de manifestar especialment en l'aplicació efectiva, amb control judicial, de l'anomenat principi de subsidiarietat, **que ha de tenir caràcter fonamental**.

- Que reconegui la llengua catalana en els mateixos termes que les altres llengües que són oficials als altres Estats de la Unió Europea. Pel que fa a la Constitució, cal que s'estengui al català el dret dels ciutadans a dirigir-se a les institucions i els organismes de la Unió en aquestes llengües i a rebre resposta en la mateixa **llengua**. D'altra banda, seguirem reclamant la plena oficialitat del català a Europa, matèria no regulada **en el projecte de Constitució europea**.

- Que reconegui una Europa autènticament social, on la cohesió, la solidaritat i la igualtat impregnin totes les accions polítiques. **S'han de garantir els drets socials i de ciutadania per a totes les persones de la Unió Europea: ocupació, vivenda, sanitat i educació dignes, jubilació justa, una cultura de qualitat i el respecte pel medi ambient.**

- **Que inclogui** les propostes a favor d'un increment substancial del caràcter democràtic i federal de la Unió i de les seves institucions, i en conseqüència, donem ple suport:

- Al reforçament dels poders de decisió i de control del Parlament Europeu en tots els àmbits, inclosa la política exterior i de defensa. L'enfortiment del Parlament Europeu és el punt clau per a la superació del dèficit democràtic que existeix actualment en les institucions de la Unió Europea, evitant l'existència de polítiques i decisions que es prenguin fora del control parlamentari. Defensarem que se li reconegui el dret a iniciativa legislativa, **i el dret a decidir la ubicació de la seva seu.**

- **A l'extensió del principi de la majoria, deixant reduït el principi d'unanimitat als mínims supòsits possibles i en la perspectiva final de la seva desaparició.**

- A les mesures que permetin millorar la transparència en la presa de decisions del procés legislatiu del Consell de Ministres, tot assegurant que les seves deliberacions siguin públiques.

- **Al manteniment de l'equilibri entre les institucions, salvaguardant, i, si s'escau, reforçant les funcions essencials de la Comissió Europea.**

- A l'elecció del President de la Comissió Europea pel Parlament Europeu a proposta dels partits polítics europeus. En aquest sentit, creiem que el President de la Comissió Europea hauria d'ésser el màxim representant de la Unió. **A l'elecció dels membres de la Comissió per part del Parlament d'entre les persones que proposi el President de la Comissió.**

- A la major participació dels Parlaments **regionals amb competència legislativa en el seguiment de l'elaboració de la legislació europea.**

- **A garantir la participació dels ciutadans en la presa de les decisions més importants relatives a la Unió (reformes estructurals, ampliacions, etc), més enllà de les eleccions al Parlament Europeu.**

- **I que el Tribunal de Justícia assumeixi** funcions del Tribunal Constitucional, vetllant per la conformitat de les polítiques comunitàries a la nova Constitució, exercint el control del compliment efectiu del principi de subsidiarietat, reconeixent a les regions la legitimació activa per interposar-hi recursos.

- Cal **que reforci** el paper del Comitè de Regions, en el marc d'una Unió Europea que assumeix la participació dels pobles i nacions que la formen. Per això i entre altres qüestions, cal:
 - **Enfortir el paper institucional del Comitè de les Regions, tot modificant-ne la composició, i preveient dues càmeres, una per als ens locals, i l'altra per a les regions.**

 - Generalitzar la consulta obligatòria al Comitè de les Regions i amb caràcter vinculant, per a aquelles polítiques d'àmbit competencial més clarament regional.

- Crear un organisme en el si del Comitè de les Regions que agrupi les regions amb competències legislatives.
- Atorgar al Comitè la capacitat de recórrer davant el Tribunal de Justícia quan es tracti de temes eminentment regionals **i que no impedeixi a les nacions i regions la capacitat de mancomunar-se.**
- Defensem una major presència dels ens locals en el procés de presa de decisions de la Unió, quan afectin les seves competències.
- **Exigirem** de l'Estat espanyol l'aplicació efectiva del dret de Catalunya a participar en el Consell de Ministres de la Unió quan es tracti de matèries que estatutàriament siguin de la nostra competència **i quan es tracti de qüestions que afectin especialment Catalunya.**

També és evident que hem de millorar la presència de Catalunya a Europa i de com Catalunya pot estar en els àmbits de participació i decisió de la Unió Europea.

L'aprovació pel Consell Europeu de Dublín d'un Projecte de Tractat Constitucional, que ha de ser ratificat pels 25 Estats membres per entrar en vigor, obre un gran nombre d'interrogants, en la mida en què no dóna plena satisfacció a moltes de les nostres aspiracions, molt especialment pel que fa al reconeixement de la nostra llengua, i en general al reconeixement de la nostra identitat com a nació europea. D'altra banda, no se'ns escapa la dimensió històrica de l'acord, que tot i les seves greus mancances i la seva complexitat, és un avanç innegable en la construcció europea considerada en si mateixa.

A CDC no ens fa por la democràcia, i és per això que hem donat tot el suport a la convocatòria d'un referèndum previ a la ratificació de la nova Constitució per part de les Corts Generals. El Govern espanyol ja ha

anunciat que aquesta consulta es portarà a terme. Quan aquest moment arribi, serà necessari fixar una posició definitiva sobre el sentit del nostre vot, a la llum en primer lloc dels termes de la pròpia consulta, i també de sospesar responsablement allò que la Constitució aporta de positiu a la construcció europea i a la seva democratització amb el que li falta pel que fa al reconeixement de la nostra identitat cultural i política, valorant també el moment polític del conjunt de l'Estat espanyol i d'Europa. Considerem que ha de ser una condició sine qua non per posicionar-se a favor del text el ple reconeixement del català com a llengua oficial de la Unió Europea, com a mínim al mateix nivell que altres llengües amb magnitud semblant de parlants. En qualsevol cas, la decisió corespondrà a un Congrés extraordinari del partit, convocat expressament amb aquest motiu, en el termini màxim de quatre mesos des de la signatura a Roma del Tractat Constitucional, per establir la posició definitiva de CDC per recomanar el vot en aquest referèndum i en el procés de ratificació parlamentària corresponent.

2.9 Una Europa ampliada

La Unió Europea inicia un transcendental procés d'ampliació, i és una satisfacció per als nacionalistes catalans especialment respecte d'aquells països candidats amb els quals d'alguna manera estàvem històricament en deute, que tants països vulguin adherir-se a la UE per crear entre tots un continent unit i basat en els principis citats anteriorment al llarg de la ponència.

Tot i que els criteris fonamentals **per** ingressar a la UE no són negociables, una vegada que aquests hagin estat complerts pels diferents països només pot haver-hi una sola categoria d'Estat membre: la de ple dret. Per aquesta raó, des de Convergència, som partidaris de minimitzar el nombre de disposicions transitòries que es refereixen a l'adhesió de nous Estats membres, limitant-les a les estrictament indispensables. De manera paral·lela a l'ampliació seguim defensant plenament el principi de flexibilitat i cooperació reforçada, establert en el Tractat de Niça i reconegut al Projecte de Constitució Europea, que

permet que aquells Estats membres que ho desitgin puguin aprofundir en el procés d'integració europea mitjançant mecanismes de cooperació reforçada.

La Unió Europea no pot créixer indefinidament, per tant caldrà dissenyar nous sistemes de relació permanent i estable amb aquells països veïns presents o futurs de la Unió, que no s'hagin d'incorporar a ella com a membres, per tal d'oferir-los una integració en tots aquells aspectes que puguin resultar avantatjosos sense que necessàriament se'n derivi la incorporació de ple dret a la UE i a les seves institucions.

L'ampliació de la Unió, tot i comprendre Xipre i Malta, comportarà un decantament de la Unió Europea cap al nord i cap a l'est, allunyant del Mediterrani el centre de gravetat dels països membres, la qual cosa ens exigeix que des de Catalunya es prioritzi la necessitat d'equilibrar l'ampliació amb una cooperació més gran i **més humana** de la Unió Europea amb els països de la ribera sud de la Mediterrània.

En aquest sentit, cal que garantim que en la redefinició i en l'aplicació de les polítiques comunitàries es **considerin** els interessos de les regions mediterrànies i les característiques específiques de la zona, i que paral·lelament a l'ampliació, la Unió intensifiqui la cooperació euromediterrània, element imprescindible d'equilibri i estabilitat a l'Europa del futur, la qual cosa requereix donar un impuls més decidit al procés iniciat amb la Conferència Euromediterrània de Barcelona.

2.10 Una nova política exterior europea. La responsabilitat d'Europa envers el món

La UE ha de continuar manifestant de forma efectiva el seu permanent compromís amb la pau, la llibertat i la seguretat en un món autènticament multilateral. Aquest compromís no pot ser merament passiu o declaratori, perquè la Unió Europea té una immensa i creixent responsabilitat. Cal una política exterior europea que s'impliqui activament en tots els afers d'aquest

món globalitzat, que posi l'accent en la defensa dels drets humans arreu del planeta, en l'extensió de la democràcia i del bon govern al servei dels ciutadans **en la justícia social**, en el lliure comerç i el creixement econòmic i **sostenible**, des d'un profund i convençut respecte del dret internacional i **conseqüentment** dels principis i decisions de les Nacions Unides i **dels organismes internacionals dels quals ens dotem. Perquè la pau no és només absència de guerra.**

És necessari que Europa compti amb unes capacitats militars creïbles, proporcionals al seu pes econòmic i polític, per tal de poder exercir amb autonomia la seva influència en situacions de tensió o conflicte, defensar els valors que són nostres. En aquest context, des de Convergència considerem que el desenvolupament d'una veritable Política Europea de Seguretat i Defensa (PESD) és una part fonamental de la Política Exterior i de Seguretat Comuna. Amb tot això cal dir que el desenvolupament d'aquesta PESD no serà possible si no es reforcen les capacitats militars que disposa la Unió Europea, i en la mesura en què resulti necessari, amb l'OTAN; així com s'augmenti a la seva dotació pressupostària actual.

En particular, des de CDC donem suport a l'establiment d'una força de reacció ràpida europea i **d'un centre europeu d'intel·ligència sota control democràtic efectiu** que ha de contribuir en gran mesura a incrementar la credibilitat d'aquesta política. **Aquesta força de reacció ràpida ha de ser primer pas cap a la formació d'un exèrcit europeu que substitueixi els actuals exèrcits estatals.** La UE també haurà de millorar la seva capacitat d'intervenir de forma ràpida i efectiva en altres grans conflictes o situacions de crisi, dins o fora de les seves fronteres, amb l'enviament de forces policials o altres efectius civils. La política exterior i de seguretat de la UE no pot quedar fora del control democràtic del Parlament Europeu, per això la PESD haurà d'incorporar-se al procediment normal de presa de decisions de la Unió.

La política exterior de la UE ha d'anar acompanyada de la prevenció de conflictes, la cultura de la pau i el desarmament, i apostar per la solució no violenta i dialogada dels conflictes presents arreu del món, i alguns d'ells a les portes d'Europa, com és el cas dels Balcans.

La UE ha de promocionar la cultura de la pau com el camí per a la prevenció i superació de guerres. Cal que es destinin més recursos als estudis d'anàlisi i prevenció de conflictes, i a l'educació i la investigació per la pau; amb el traspàs d'una petita part de la despesa econòmica militar, s'aconseguiria avançar en aquest terreny. Cal més inversió en el desenvolupament social i menys inversió militar. Cal anar gradualment de la investigació per la guerra a la investigació per la pau.

CDC continuarà defensant activament, en tots els àmbits on pugui, les negociacions per a la reducció d'armes no convencionals, la màxima limitació i control al tràfic d'armes lleugeres, i la supressió de l'ús i fabricació de mines antipersonals.

Un dels nostres compromisos bàsics és la defensa dels drets humans, i assegurar el compliment dels convenis i acords internacionals que els garanteixen. Ens preocupa de forma específica la protecció dels drets de **les nenes i nens**, conscients que encara hi ha països en què **se'ls** priva de drets molt bàsics i se'ls força a treballar. **Cal per tant preocupar-se perquè tots els països que encara no hagin ratificat el Conveni de les Nacions Unides sobre els Drets del Nen ho facin amb la màxima celeritat, establint terminis i mecanismes sancionadors.** Donarem tot el nostre suport als programes educatius que pretenen garantir que els nens d'edats entre els 6 i els 16 anys tinguin accés a una educació bàsica digna. També ens preocupen els drets de les dones, de la gent gran, i també els drets individuals i col·lectius per la qual cosa cal garantir que es compleixin els convenis i acords internacionals sobre aquests drets.

El **compromís** d'Europa envers el món passa també per la lluita per un desenvolupament econòmic més harmònic i just entre tots els pobles i regions del món. Per aquest motiu, defensem que la UE obri **progressivament** els seus propis mercats mitjançant un sistema multilateral de comerç lliure **en el marc de l'Organització Mundial del Comerç**, que ajudi les nacions més pobres del món a sortir de la pobresa sistemàtica en què es troben, i promouem una redefinició de l'actual política europea de cooperació per adaptar-la a les necessitats actuals i transformar-la en una part integral de la política exterior comuna.

Progressivament la Unió Europea ha de fer sentir de manera unitària, **coordinada i col·legiada** la seva veu en aquelles institucions i organismes internacionals on participin el seus membres. Per la seva banda, les Nacions Unides també hauran de ser revisades, per tal d'ampliar la representativitat del seu Consell de Seguretat, i garantir l'eficàcia i **la transparència en la presa** de les seves decisions. **L'existència de les Nacions Unides ha estat i és necessària, i en moltíssims casos sense la seva intervenció molts dels conflictes haguessin estat pitjors.** També a Nacions Unides la Unió Europea haurà de substituir **els** membres corresponents com a Membre Permanent del Consell de Seguretat.

La Unió Europea és el primer contribuent del món en ajut al desenvolupament. Considerem, com hem indicat prèviament, que l'actual política comunitària de cooperació hauria de revisar-se, i adaptar-se a les necessitats d'avui per convertir-se en part integrant de la resta de la política exterior. El principal objectiu de la política d'ajuda de la UE consistirà en reduir la pobresa i fomentar la democratització. El compliment dels Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM) haurà de considerar-se la base a partir de la qual es coordini la política de desenvolupament en tot el món.

2.11 Treballar amb altres països i amb regions

En el marc de la UE les regions són actives i dinàmiques a dos nivells: en primer lloc, com grup de pressió enfront de les institucions comunitàries en la defensa dels seus interessos específics i en segon lloc, a través de la cooperació interregional actuen conjuntament per obtenir i promocionar objectius comuns

Convergència, amb el President Pujol al capdavant, va impulsar des dels seus inicis el moviment regionalista europeu, l'Assemblea de Regions d'Europa, els Quatre Motors d'Europa, el Comitè de les Regions, l'Associació de Regions Frontereres d'Europa, etc... i darrerament també hem liderat les accions del conjunt de regions amb poders legislatius. L'ideari regionalista europeu, però, ha perdut força en els darrers anys, que coincideixen amb la falta d'idees i de **lideratge a Europa**, la persistent dialèctica entre ciutats i regions, l'enorme pes dels interessos creats entre els Estats, la crisi institucional i mundial, i el gran desafiament de l'ampliació de la UE. **CDC es compromet a dedicar esforços i recolzar altres iniciatives que retornin l'Ideari Regionalista Europeu en el lloc preferent que li correspon dins de la UE per tal d'apropar les seves institucions a les persones i a la inversa.**

Fa ja anys que el Govern català de CiU va ser pioner en la creació d'una entitat -l'Euroregió- que superés les barreres naturals i les fronteres polítiques dels Estats membres. Ara però, cal donar un nou pas endavant per **donar major projecció, nacional i internacional a** aquesta euroregió, que ha de servir per potenciar el nostre país, sent Barcelona capital de l'espai euromediterrani, en l'escenari europeu i mundial.

Catalunya ha estat pionera de manera principal en l'impuls de relacions polítiques, econòmiques, culturals, territorials i socials, amb regions, nacions, i països amb els quals ens uneix un fort sentit d'identitat, una voluntat d'internacionalització, així com un gran dinamisme cultural, econòmic i social.

Els Quatre Motors d'Europa i l'Acord amb Escòcia, entre d'altres, són exemples reeixits.

Cal potenciar substancialment les relacions transfrontereres i interterritorials, **enfortint els mecanismes ja existents o creant-ne de nous en el cas que sigui necessari** per facilitar al màxim els intercanvis econòmics, socials i culturals **dels Països Catalans entre si** i Andorra. La participació activa de les autoritats catalanes en les reunions governamentals, hispano-franceses pot ser un bon instrument, que no pot impedir ni limitar la relació directa i bilateral amb els organismes de la Catalunya-Nord i de tot el Llenguadoc-Rosselló, **ni, evidentment, l'eventual relació directa amb el Govern Francès. Tenint present que l'activitat fronterera és inscrita dins el dret comunitari, Catalunya hauria d'assumir aquestes funcions i establir les relacions de col·laboració més convenients amb els territoris amb els quals té frontera.**

2.12 L'Europa dels pobles

A CDC estem convençuts que no té cap sentit reduir la realitat europea a un conjunt d'Estats i ciutadans. Per això seguim parlant de l'Europa dels pobles, i vàrem arribar a l'important acord de coalició que sota el nom de "Galeusca-Pobles d'Europa" va concórrer a les eleccions europees del passat 13 de juny. Volem reiterar aquest compromís, que ens vincula a tots amb una Europa profundament democràtica, social, respectuosa amb la seva pluralitat nacional i cultural i promotora d'un món més just i igualitari, ecològicament sostenible i en pau.

Quan la Unió Europea s'enfronta a reptes tan importants com els que hem indicat anteriorment considerem que els qui treballem **pel reconeixement de les nacions que avui no tenen Estat propi** i apostem per una nova cultura política centrada en el diàleg, el respecte a la diversitat i al pluralisme **nacional, cultural i lingüístic**, també hem de treballar conjuntament per una Europa

diferent, que posi els pobles i la ciutadania en el centre de la construcció europea i que reconegui l'estatus polític de **totes** les nacions que la integren.

El reconeixement efectiu de la condició de nacions i societats amb els seus propis fets diferencials en l'àmbit estatal està íntimament relacionat amb aquest reconeixement en el context d'una Europa en procés d'articulació social, econòmica i política. I és per aquest motiu que la Unió Europea s'ha de basar en el respecte i la vertebració dels diversos pobles i cultures que la integren.

Des de CDC ratifiquem els objectius de la Declaració de Barcelona, i els dels programa electoral "Galeusca-Pobles d'Europa", i ens comprometem a treballar en els propers anys de manera ferma per tal de fer-los una realitat, tot construint **una Europa més propera a la seva realitat plurinacional i a les seves arrels pluriculturals i plurilingüístiques.**

3. CATALUNYA I EL MÓN

Els principis generals que inspiren tota la nostra actuació europea i internacional són, entre d'altres, la defensa d'un món **de progrés, lliure, estable i en pau**; la lluita contra la pobresa i **mancança d'escolarització**; el vetllar per la protecció i **la difusió** efectiva dels drets humans i la difusió de la democràcia; el suport a la legalitat internacional i l'autoritat de les Nacions Unides, i d'altres organismes internacionals, vetllant per garantir la seva eficàcia i el seu caràcter representatiu; el rebuig a tota forma de guerra preventiva i la defensa del multilateralisme en les relacions internacionals, tant en l'àmbit polític com en l'econòmic i comercial; i el respecte a la diferència i a tota diversitat cultural i identitària. No per necessitat sinó per convenciment defensem l'enfortiment de la Unió Europea com a autèntica veu dels ciutadans europeus al món.

3.1 Una política exterior catalana

De moment, una bona part de la nostra influència a Europa i al món passa per la influència al Govern **Central** i a les institucions de l'Estat. És per tant oportú i, en tot cas, indispensable una implicació catalana activa en la direcció de la política exterior i europea espanyola que canalitzem especialment a través de l'actuació parlamentària a les Corts de l'Estat. Això no obstant, exigim per a Catalunya un àmbit propi català d'actuació en les relacions internacionals que, dins de lleialtat institucional, permeti desenvolupar una veritable acció exterior amb plena cobertura legal. **Així ha de quedar reconegut en el nou Estatut.**

D'altra banda, hem de tenir molt present que els Estats i els Governos ja no tenen el monopoli de la projecció exterior d'un país. Les relacions internacionals del segle XXI no són ja les del segle XIX. Avui, una xarxa molt important d'actors es fa present al món de diverses maneres. Per exemple, les grans corporacions econòmiques són ja d'alguna manera representants

PONÈNCIA 3 CATALUNYA A EUROPA I AL MÓN

alternatius del país que tenen darrera. N'hi ha prou amb citar el què significa Nokia per a Finlàndia, Sony per al Japó, o Telefònica i Repsol per a Espanya (especialment a Amèrica Llatina, on la seva influència va més lluny que la dels representants de l'Estat). És important assumir també aquesta realitat des de Catalunya, ja que d'alguna manera el nostre pes a Europa i al món vindrà també donat pel pes del capital català en empreses i institucions de dimensió global, un fet ara per ara pràcticament inexistent. **Cal instrumentalitzar mecanismes eficaços perquè les nostres empreses puguin arribar a desenvolupar aquest paper.**

El Govern de Catalunya, tal com es desenvolupa en aquesta ponència, necessita així els instruments polítics indispensables per coordinar i impulsar les actuacions exteriors que es corresponen amb la realitat nacional del nostre país. L'increment de la presència i participació a la UE; el reforç de l'Europa de les regions; l'increment de les relacions interregionals i transfrontereres; l'exercici de la dimensió exterior d'altres competències, com ara en matèria d'immigració, de treball o de seguretat; l'impuls a un model català de cooperació al desenvolupament, i el suport actiu a la internacionalització de l'economia catalana, són alguns dels aspectes que justifiquen sobradament la necessitat d'una agenda exterior catalana pròpia. CDC defensa, en conseqüència, la creació d'un departament de Relacions Exteriors en el Govern català, **que entre d'altres funcions hauria d'establir una xarxa d'oficines de representació de Catalunya a l'exterior, des de les quals es coordinarien les relacions polítiques, econòmiques i culturals entre Catalunya a l'exterior i els diferents països i regions on es trobin situades. Aquest model podria basar-se en l'experiència confederal de Quebec. En aquest sentit des de CDC, rebutgem categòricament la decisió de l'actual govern de la Generalitat de suprimir les oficines exteriors de la Generalitat, amb el que suposa de pas enrera en la nostra aparició de poder comptar amb una representació institucional a nivell internacional.**

Així mateix, per promoure la presència i la influència catalana al món és imprescindible que els ciutadans de Catalunya siguin capaços d'utilitzar els grans idiomes internacionals del moment (singularment, l'anglès), i que considerin el món el seu terreny natural de joc, tant a l'hora d'estudiar com de treballar, gaudir del lleure o relacionar-se i participar. En aquest aspecte, som encara lluny de l'ideal, i en el context d'un planeta globalitzat ens cal avançar posicions ràpidament.

3.2 El model català de cooperació i solidaritat internacional

Davant els nous reptes econòmics, socials i mediambientals, cal remarcar en les prioritats de l'agenda internacional de Catalunya el compromís polític i cívic i l'actuació decidida a favor de la cooperació i la solidaritat internacional, potenciant ONG's catalanes per dues raons: per una necessitat de progrés i per un imperatiu moral. El nostre progrés depèn de la cohesió econòmica social a casa nostra o dins de la Unió Europea, però també del fet que aquesta existeixi a escala internacional. La més important especificitat del model català de cooperació és la concepció de la intervenció pública com a complementària i impulsora de les iniciatives cíviques de solidaritat i cooperació. Es tracta de potenciar la concertació i l'associació, mitjançant consorcis o altres fórmules, entre el sector públic, el privat i la societat civil, en definitiva entre les ONG's, els centres educatius, les empreses, els sindicats, el govern, els ajuntaments...

Cal impulsar i promoure la conversió en actors de cooperació internacional a les persones immigrades residents a Catalunya, com a part de la seva acció exterior i com a sistema d'estimular el diàleg intercultural i la cooperació internacional entre Catalunya i els països d'origen dels seus ciutadans d'origen estranger.

Des de CDC manifestem el nostre compromís amb l'establiment d'un objectiu del 0,7 % del PIB dels Estats membres per a l'ajut públic degudament regulat al desenvolupament. Treballem per implantar un sistema internacional i universal per a l'avaluació de la cooperació al desenvolupament basat en objectius i indicadors clarament definits, amb la finalitat d'assistir els Estats membres perquè compleixin els seus objectius d'ajuda. D'aquesta manera es garantirà que l'ajuda es destina a les formes de cooperació que funcionen veritablement. Al mateix temps, aquest sistema contribuirà a què els propis objectius de desenvolupament de la UE se situïn en un nivell realista. Demanem l'aplicació activa i ràpida de mesures relacionades amb la condonació total o parcial degudament regulada del deute extern, amb la finalitat de restablir la viabilitat financera dels països en desenvolupament. Això resulta particularment urgent en el cas dels països pobres molt endeutats, que es veuen obligats a pagar els interessos dels deutes contrets subscriuint nous crèdits. L'ajuda al desenvolupament ha de dedicar-se també al foment de la democràcia i del bon govern. Cal també preveure i, si és el cas, aplicar, la suspensió de l'ajuda al desenvolupament en cas d'abusos greus en matèria de drets humans o d'excés en despesa militar.

3.3 La imatge internacional de Catalunya

Catalunya ha construït una imatge **en els àmbits** europeu i internacional plena de referents positius. Malgrat això, cal consolidar-la, assolint ampliar quantitativament i qualitativament el grau de coneixement i reconeixement del nostre país. De les accions a favor de la gestió de la imatge internacional de Catalunya destaquen cinc punts estratègics: la personalitat històrica; la dimensió humana; **la nostra realitat mediterrània i la seva qualitat de vida**; la Catalunya emprenedora, que impregna de creativitat tot el projecte, i la vocació internacional de Catalunya. Les polítiques que cal aplicar tenen a veure amb la construcció del "producte" Catalunya, d'una banda, i amb la seva promoció, de l'altra. Les primeres s'han d'encaminar a la recuperació, l'ús i l'enfortiment dels atributs de la identitat nacional; al reforçament del fet

convivencial; a la millora d'infraestructures i xarxes per a la qualitat de vida; a la identificació d'oportunitats i generació de riquesa econòmica i social; i al reforçament de l'eix Barcelona-Catalunya, **un binomi inseparable: la capital i el país**. Les segones s'han d'encaminar a crear un aparell de marca potent que es pugui utilitzar amb el criteri establert i que ajudi a la difusió de la nostra realitat nacional. **Per potenciar aquests cinc punts estratègics no hem de dubtar en utilitzar qualsevol mitjà de comunicació, incidint per sobre de tot en l'Audiovisual.**

Tenint present que Catalunya no pot prescindir de la seva projecció internacional i que aquesta difícilment es podrà dur a terme fins i tot en base a una lectura flexible dels textos jurídics actuals, CDC considera que la millor fórmula per assegurar la presència de Catalunya a nivell internacional és a partir de la seva regulació en l'articulat dels textos jurídics futurs.

3.4 Un espai euromediterrani

Malgrat una important història comuna, el Mediterrani és, avui, una de les fronteres més impactants entre el món desenvolupat i el món subdesenvolupat, **a banda d'una de les zones més conflictives del planeta**. Treballar per eliminar aquesta barrera és un compromís important per Europa i ha de ser un compromís per Catalunya.

La política euromediterrània va fer un canvi l'any 1995 a partir de la Conferència de Barcelona, passant de relacions de cooperació clàssiques a relacions de partenariat que faciliten l'apropament de les societats de les dues ribes. En aquest sentit, hem de lluitar per crear un espai d'estabilitat, **progrés**, de seguretat i de justícia, tot respectant els valors democràtics i els drets humans, i prioritant la consolidació de la societat civil. Per reduir la pobresa, hem de facilitar la implantació de la zona de lliure canvi, prevista inicialment per a l'any 2010 **amb igualtat de condicions entre les dues riberes**. Hem de facilitar, així mateix, el diàleg intercultural, base per a la modernització social i

institucional, i cal donar una importància estratègica al **Magrib**, en especial al Marroc. **El Mediterrani és l'espai natural de desenvolupament de les relacions internacionals de Catalunya. Encotillats entre dos estats que lluny d'entendre' la nostra realitat cultural i nacional, han intentat històricament i, encara intentant, eliminar-la o dil·luir-la, l'espai natural (per tradició històrica) on Catalunya ha d'establir unes relacions internacionals potents, inclòs de lideratge, és el Mediterrani.**

Convergència dóna suport a tota proposta que permeti avançar cap a una solució permanent del conflicte palestí-israelià i que preveu la coexistència de dos Estats independents, i per tant, la creació d'un estat palestí independent, democràtic i viable que visqui en pau i seguretat conjuntament amb l'Estat israelià. Aquesta situació passa per posar fi al conflicte més sagnant des de la Segona Guerra Mundial, tot acabant amb l'ocupació iniciada el 1967 i l'onada de terrorisme islàmic a la regió. En aquest sentit, des de Catalunya cal continuar fent esforços per impulsar i liderar processos de mediació i pacificació.

3.5 Amèrica del Nord i Diàleg Transatlàntic

La relació de Catalunya i l'Amèrica del Nord ve de lluny. La presència de catalans a les missions que es van anar creant al llarg de tota la costa Californiana era molt important. D'altra banda ja des de 1797, el Govern dels Estats Units té un consolat a Barcelona, i des d'aleshores moltes associacions com la North American Catalan Society i l'Institut d'Estudis Nord-Americans, etc.. han mantingut l'esperit de les relacions.

En la relació de Catalunya amb els EEUU hi ha, però, sentiments contradictoris que es manifesten en la societat catalana i, en alguns casos, en els mitjans de comunicació. A nivell institucional les relacions són escasses, sent fonamentalment en l'àmbit econòmic les més destacades. Cal però mencionar la declaració de Catalunya i Califòrnia com a estats germans. En l'àmbit acadèmic hi ha molta relació **important, que es basa fonamentalment en les**

estades de formació postdoctoral en les principals universitats i centres de recerca americans, i en la presència d'un nombre creixent d'estudiants americans de grau que passen un any dels seus estudis a Catalunya. Cal treballar, per tant, per invertir o equilibrar la tendència. Un cas excepcional per les seves característiques de nació sense Estat és el Quebec. A nivell institucional cal remarcar l'Acord de cooperació amb el nostre Govern.

CDC manté excel·lents contactes amb el Partit Demòcrata Americà, **amb el Partí Quebecoise i amb el Partit Liberal del Canadà**, i reforçarem aquestes relacions internacionals amb la voluntat de contribuir al reconeixement internacional de Catalunya com a nació europea històrica.

En tot cas, no hi ha dubte que les nostres relacions amb els Estats Units passen pel conducte del Diàleg Transatlàntic de la Unió Europea. Un diàleg essencial entre socis i aliats, que són al mateix temps competidors comercials, i que poden tenir legítimes discrepàncies sobre els grans problemes del món, com a conseqüència d'interessos diversos, escales de valors diferenciades o fins i tot diferents sentiments d'amenaça o de risc, en àmbits tan allunyats com el terrorisme o la protecció del medi ambient. És més el que compartim, però, que el que ens pot separar. Hem de tornar a treballar conjuntament en la lluita per allò en què creiem, i en la defensa de la llibertat i de la seguretat, tant la nostra com la de tot el món, sempre dins del respecte del Dret Internacional i de les decisions de les Nacions Unides.

Convergència aposta inequívocament pel multilateralisme com a mecanisme per prendre les decisions en l'esfera internacional. Això exigirà una reforma intensa del sistema de Nacions Unides, **i especialment del Consell de Seguretat**, per tal de fer-la més representativa i més eficaç en el seu paper de garant de la pau i la seguretat.

D'altra banda, Europa ha de conservar la plena autonomia per prendre les seves decisions en allò que afecti la seguretat i un sistema propi de defensa,

emmarcat en el multilateralisme de l'ONU. No es tracta de prendre cap decisió contra els Estats Units, però tampoc podem condicionar les decisions al seu consentiment. Caldrà seguir avançant en fórmules de cooperació basades en el respecte mutu i la lleialtat recíproca, **sense renunciar, però, a fer valer el punt de vista i els interessos europeus quan es produeixin discrepàncies.** El món necessita actualment d'una presència activa d'Europa en la gestió dels dossiers internacionals, i els europeus no podem ni hem de renunciar a participar en el lideratge de la Comunitat internacional.

3.6 Àfrica Subsahariana

La major part dels països pobres i en vies de desenvolupament es troben a l'Àfrica Subsahariana. Hem d'aproximar-nos a la realitat africana, i l'Àfrica Subsahariana ha d'esdevenir una de les prioritats de la cooperació **europea i catalana.**

Àfrica, i en concret l'Àfrica Subsahariana, és el continent més castigat i hi ha el perill que quedi marginat i oblidada definitivament. La falta d'inversions estrangeres, polítiques estatals inadequades, i sobretot, la inestabilitat política i les guerres endèmiques, van contribuir a enfonsar el continent africà en el sotsdesenvolupament. A dia d'avui hi ha indiferència generalitzada en els conflictes armats que hi ha a una vintena de països, i per tant és necessari que es presti una atenció major des d'organitzacions supraestatals (UE, ONU...) i mediar en la resolució dels conflictes, tenint present l'estructura social i jeràrquica amb què funciona Àfrica.

A l'Àfrica Subsahariana hi ha una gran quantitat de malalties que moltes d'elles són mortals, ocupen la SIDA, en primer lloc (dels 42 milions d'infectats que hi ha a tot el món, 29.4 viuen a l'Àfrica). Els països africans han de tenir dret a produir o comprar medicaments a baix cost (genèrics) prescindint de les patents de les multinacionals farmacèutiques que els

han inventat. No ha de comportar un fre per a les investigacions de les indústries farmacèutiques; hi ha experts que proposen que els organismes públics tant estatals com internacionals (ONU, OMS,...) creïn fons per incentivar que la investigació de les empreses privades prioritzi les malalties que aquests organismes creguin oportú. Aquests fons anirien destinats a empreses farmacèutiques que descobreixin els medicaments desitjats, i aquestes quedarien lliures de patents i les empreses recuperarien els costos de la seva investigació.

El segle XXI ha de ser el del ressorgiment del continent africà. Molts països membres de la UE hi tenien les seves colònies i cal responsabilitat en l'esdevenir del futur africà. La UE no es pot permetre el luxe que Àfrica quedi en l'oblit i mori definitivament.

S'ha d'avançar cap a un model específic de cooperació **català** amb Àfrica que tingui com a prioritat **potenciar totalment els** processos democràtics dels diferents països en la seva transició, facilitar la disminució de les barreres a les importacions i les reduccions o condonacions **degudament regulades** del deute extern, avançar **cap a la igualtat home-dona**, i millorar les baixes condicions sanitàries i de l'educació, **i les mancances d'aigua i aliments, col·laborant al seu desenvolupament econòmic respectant les seves riqueses naturals.**

3.7. Amèrica Llatina

Com a conseqüència de la important presència de l'exili català i dels seus descendents, la majoria dels dirigents polítics i econòmics d'Iberoamèrica coneixen la realitat catalana com a diferent de l'espanyola amb més precisió que molts altres responsables d'arreu del món. Cometríem un error com a catalans si, tant en l'àmbit polític, com en l'econòmic o en el de la cooperació, permetéssim que l'Espanya castellana monopolitzi els vincles amb aquesta part del món que ens pot ser tan propera.

La presència de nombrosos catalans i descendents de catalans a la regió, sovint al voltants dels Casals, que mencionem després, por contribuir al reforçament d'aquests vincles. Aquesta proximitat i aquests lligams han de fer que la nostra solidaritat envers les mancances i deficiències que es donen en molta part del territori, siguin també prioritaris.

Catalunya, que se sentia llunyana de la retòrica espanyolista d'altres èpoques, actualment se sent motivada per les transformacions polítiques, socials i econòmiques de l'Amèrica Llatina, les quals permeten i afavoreixen la implantació de la indústria catalana a la regió. En l'àmbit econòmic, són més concretament Mèxic i la zona del Mercosur les regions que han esdevingut destins prioritaris de la inversió catalana, i, en conseqüència de l'acció de suport del Govern català.

Finalment, especial atenció mereix el cas de Cuba, donada l'estreta relació que en certs moments històrics ha tingut Catalunya amb aquest país. L'ofegament del poble cubà per part del govern castrista i el bloqueig nordamericà ha fet que la promoció i defensa dels drets humans hagi brillat per la seva absència. Per això, des de CDC hem de tenir com a compromís irrenunciable, dins de les nostres possibilitats, el suport i l'ajuda al poble cubà en la seva transició cap a la democràcia.

3.8 Àsia-Pacífic

Des del segle XVI hi ha hagut relacions entre membres de la societat civil catalana i asiàtica. Els pioners d'aquesta qüestió van ser els missioners que se'n van anar a l'Orient a exercir les seves tasques evangelitzadores. En els darrers anys s'ha produït un renovat interès per Àsia, tant per factors econòmics com culturals i socials. La presència a Catalunya d'experts en la

PONÈNCIA 3

CATALUNYA A EUROPA I AL MÓN

Xina, Japó, les Filipines i Corea del Nord, principalment, incrementa constantment, així com el nombre d'exposicions d'art, actuacions diverses, negocis de restauració, etc...

Des del Govern català de CiU i sota l'impuls molt directe i personal del seu President, s'han realitzat tota mena de convenis i acords de cooperació, així com nombrosos viatges internacionals. Amb excepcions comptades, però, les relacions han estat vinculades a l'àmbit inversor i comercial (COPCA, CIDEM), tot i que cal subratllar com, sovint, les oficines d'aquests organismes han actuat també com autèntiques ambaixades culturals de Catalunya.

Avui, sense renunciar al que s'ha fet fins ara, resulta indispensable un nou impuls, que hauria de materialitzar-se en un pla estratègic que precisi objectius, instruments i recursos. L'evolució política i social d'aquests països, i el risc greu de la deslocalització d'actius presents a Catalunya fa aquesta tasca particularment urgent. D'una manera especial, la Xina i el seu potencial turístic **i comercial** han de ser objecte d'una atenció particular.

La presència de la seu de Casa Àsia a Barcelona ha de seguir sent un instrument molt útil en aquesta direcció. Caldrà vetllar perquè en cap moment es vegi reduïda en les seves funcions i recursos.

4. EL MÓN A CATALUNYA / CATALUNYA AL MÓN

4.1 El repte de la globalització

La globalització és un fet, no una doctrina, un fenomen davant del qual és més útil vetllar perquè funcioni adequadament i de manera justa que enfrontar-s'hi per principi. Així, una gestió més correcta del fenomen de la globalització pot permetre fomentar i desenvolupar els seus efectes positius (augment de l'eficàcia productiva, increment dels mercats lliures mundials, lliure circulació de

capitals, persones i idees), mentre es combaten els efectes que són o es perceben com negatius (dilució dels drets dels treballadors, augment de l'esquerda entre països rics i pobres i les diferents classes socials, pèrdua d'identitat cultural, abandonament de la responsabilitat corresponent a les grans empreses multinacionals).

La globalització ha portat una internacionalització de l'economia, però no tots els països han pogut accedir als beneficis de la globalització i no s'han desenvolupat al mateix ritme. La globalització ha comportat una obertura econòmica, però el major nombre d'oportunitats sobre el paper no està clar. Per aquest motiu és necessari trobar elements correctius sobre l'economia que permetin humanitzar la globalització i fer-la extensiva a tots els països del món, amb uns criteris ètics de responsabilitat personal i ètica, on el lucre no estigui per sobre de les persones. Cal que la globalització s'estengui també als drets humans, als drets polítics (democratització, autodeterminació, asil), als drets socials, individuals, econòmics i culturals, i als drets ecològics i ambiental.

En aquest context, des de CDC considerem que les grans corporacions empresarials del món global i lliure han d'estar també vinculades a una sèrie de normes socials, ètiques, i **de respecte mediambiental i sostenibilitat** ecològiques mínimes d'abast global. Correspon a les organitzacions internacionals la feina de desenvolupar aquests requisits socials, ètics, i ecològics mínims, amb el reforçament o ampliació de la seva estructura i les seves competències quan resulti necessari.

Cal també aprofitar la conjuntura per impulsar un sistema internacional fonamentat en la llibertat i la democràcia i consolidar el paper de les Nacions Unides, que han de tenir capacitat política, moral i militar per enfrontar-se als reptes derivats de la globalització. **En aquest sentit, tenim actualment un dèficit de governabilitat global preocupant, i cal adequar urgentment tot el sistema d'institucions internacionals per fer possible la gestió de la**

globalització i del reptes que se'n deriven. Així hem de cercar una unió cooperadora més que no pas una globalització que empresoni.

4.2 Globalització i identitat

En els darrers anys ha començat de veritat un nou període definit per la mundialització i la globalització de les relacions econòmiques, polítiques, culturals i socials. Això no ha estat sempre així. Les noves migracions fan que les societats siguin progressivament més complexes i que les referències identitàries deixin de ser unidireccionals. Sentir-nos, però, ciutadans del món no implica dissoldre la nostra identitat perquè sense aquesta identitat **la persona** no pot viure. Catalunya ha apostat per un model d'integració que aconsegueixi el màxim equilibri entre el respecte a la diversitat i la consciència de pertànyer a una sola comunitat.

CDC aposta decididament per la interculturalitat com a instrument enriquidor de creixement social.

4.3 Fluxos migratoris

Les migracions són un fenomen global molt antic. Catalunya ha estat l'escenari de nombroses migracions, i algunes d'aquestes migracions són ben recents.

Des de CDC som partidaris d'una política d'immigració comuna a tota la UE que es basi en un sistema de gestió de la migració ben integrat en el si d'una política econòmica social comunitària moderna i dinàmica, **i que contempli també la realitat dels països del Sud d'Europa, com és el nostre, amb l'arribada d'immigrants procedents de països africans i llatinoamericans.** Cal apostar per una integració activa dels immigrants **en tots els àmbits de la societat (moviments associatius, partits polítics, sindicats, etc.)** i pel desenvolupament de polítiques d'ocupació que se'ls destinin, combinades amb actes legislatius eficaços contra la discriminació i el racisme. Les mesures

d'integració han de permetre que els immigrants mantinguin la seva pròpia identitat cultural i religiosa dintre dels límits que marqui la legislació vigent **al país d'acollida**. D'altra banda, els immigrants han d'assumir la seva responsabilitat d'integrar-se a la societat **i cultura** d'acollida. Així mateix, **CDC ha d'impulsar una normativa legal d'àmbit europeu, que ajudi a perfeccionar la integració dels immigrants en els diferents països de la Unió Europea, fins a tal punt que un cop assentats en el país d'acollida puguin participar en els processos electorals. En particular, a Catalunya cal perfeccionar la participació dels estrangers legalment assentats al nostre país en els processos electorals.**

Tot i que a l'Estat espanyol i a Catalunya el nombre d'immigrants de fora de la Unió Europea és encara inferior al d'altres països europeus, com per exemple França, Holanda o Alemanya, les xifres han anat evolucionant ràpidament. Així, el total de residents estrangers **regularitzats** a Catalunya és aproximadament del 10% i les previsions més prudentes situen aquest percentatge entorn el 15 % per a l'any 2010. Les dades ens fan preveure que el segle XXI serà el segle de les grans migracions si tenim en compte que més del 95% del creixement demogràfic mundial d'aquest segle es produirà en els països pobres. **Des de Catalunya i des de les Institucions europees s'han d'articular mesures efectives per al control dels fluxos d'immigració que permetin situar les xifres de nousvinguts sota límits sostenibles i que possibilitin una adequada integració. És clar que aquestes mesures tan sols tindran eficàcia si van acompanyades d'una política de desenvolupament dels països pobres que els permeti oferir perspectives de prosperitat per a les persones que avui es veuen abocades a l'emigració.**

L'actual fenomen migratori té elements comuns amb el passat i altres que no ho són. Un element diferenciat de part de la nova immigració és el component cultural i religiós, i per tant el procés d'escolarització de les noves generacions fills d'immigrants constitueix un element fonamental de socialització i d'inserció

perquè és a l'escola on accedeixen principalment a l'aprenentatge bàsic dels codis de la nostra societat i **és l'espai principal d'integració cultural i social.**

D'acord amb l'article 149 1.2. de la Constitució Espanyola, l'Estat té competència exclusiva en matèria de nacionalitat, immigració, emigració, estrangeria i dret d'asil. La Generalitat no pot per tant, prendre decisions normatives o exercir funcions executives que directament afectin el què es pot considerar com a nucli essencial de la política immigratòria. Des de CDC reclamem totes les competències relacionades amb la gestió, el control, i la integració de la immigració, i que aquestes competències estiguin incorporades en el Nou Estatut per Catalunya. **Així mateix també reclamarem els recursos econòmics necessaris per exercir aquestes competències.**

4.4 Fluxos econòmics

El comerç internacional és un dels àmbits on la Unió Europea ja actua amb competència exclusiva, per damunt o en representació de tots els seus membres. Des de CDC defensem una visió del comerç internacional essencialment multilateralista, en lloc d'una suma d'acords bilaterals. Compartim la necessitat de potenciar i **que els països desenvolupats respectin les decisions preses per l'Organització Mundial del Comerç** com a instrument útil per fer progressar una creixent liberalització dels intercanvis comercials internacionals, amb la facultat de resoldre possibles conflictes de forma eficaç. **Cal que l'OMC asseguri les normes que garanteixin que el comerç i la liberalització del comerç, beneficiïn la gent i el planeta i tinguin present el seu impacte social i mediambiental.** El lliure comerç permet l'accés del món en desenvolupament a l'economia mundial si es basa en criteris de justícia i dóna a tots els pobles la possibilitat de gaudir dels beneficis que comporta la globalització, així mateix ofereix la possibilitat d'una economia més oberta al canvi tecnològic i al desenvolupament, a la creació de noves ocupacions i a la inversió, així com a noves idees i contribucions.

A llarg termini, és el comerç i no l'ajut qui ha de tenir el lloc primordial en la cooperació per al desenvolupament. A la UE i a altres zones del món desenvolupats ens correspon una important responsabilitat a l'hora d'impulsar activament la supressió total dels obstacles comercials existents avui en perjudici del món en desenvolupament. Els països en desenvolupament han d'incorporar-se més eficaçment al sistema econòmic mundial, eliminant per a això les barreres comercials i obrint els mercats de la UE a l'exportació procedent del món en desenvolupament.

La Política Agrícola i alimentària europea ha d'encaminar-se a l'eliminació gradual dels subsidis agrícoles, i de les ajudes, directes o indirectes, a l'exportació, en sintonia amb l'eliminació de la protecció a la importació i les ajudes internes **(tot això acompanyat de mesures facilitadores de la reconversió i compensació dels col·lectius que resultin afectats per aquestes mesures)**. Ara bé, és evident que per garantir una competència justa i el bon funcionament del mercat global, l'abolició dels subsidis de la UE ha d'estar acompanyada per decisions equivalents per part dels principals competidors comercials de la UE, incloent també altres formes de subsidi encobert.

Amb la globalització dels mercats financers el capital flueix, però una part del capital mòbil mundial es refugia ens els paradisos fiscals que permeten amagar la procedència il·lícita de determinats fluxos financers. Per tant, és necessària la seva desaparició gradual.

Per fer una Europa i una Catalunya més solidària caldria estudiar l'aprovació en l'àmbit europeu de l'anomenada Taxa Tobin (una taxa que carregaria a l'usuari un 0'1% en qualsevol transacció de capital superior a mil milions de dòlars diaris) i així disposar de recursos i lluitar per eradicar els problemes de la humanitat, com la pobresa, la falta d'educació primària universal o la degradació mediambiental.

Com a nacionalistes catalans no podem deixar de remarcar que cal, però, el manteniment d'una excepció a la plena liberalització internacional en la prestació de serveis quan aquests afectin a la propietat intel·lectual i aquesta liberalització pugui posar en perill la necessària diversitat i protecció de les cultures dels pobles. D'altra banda, a Catalunya no estem exempts del repte, convertit en algun cas en amenaça, que representa la presència a casa nostra **de corporacions multinacionals i transnacionals sense sensibilitat**, disposades a prendre les seves decisions des d'una perspectiva mundial i sense tenir en compte la realitat social i laboral catalana. Ja hem vist alguns exemples de deslocalització que són un toc d'atenció del què podria succeir de forma generalitzada **com a conseqüència negativa de la globalització que té lloc a dia d'avui.**

Més enllà d'altres reflexions sobre l'estructura de la indústria catalana, que no ens corresponen en aquesta ponència, sí cal assenyalar que és indispensable mantenir una comunicació fluïda i permanent amb els representants d'origen d'aquest capital estranger, com ja es va fer quan es van estimular aquestes inversions. A més a més, convindrà impulsar mecanismes, com ara els derivats de l'Organització Internacional del Treball, per impedir que aquesta deslocalització es basi en la pura competència deslleial a causa del treball intensiu, **precari** insegur, o l'explotació de dones i d'infants.

4.5 Fluxos tecnològics

Un element essencial en aquest nou món globalitzat és el desenvolupament i l'aplicació de la tecnologia especialitzada en els diferents camps del coneixement. La indústria de futur en el nostre país ja no serà més aquella que necessita un gran volum de treballadors perquè aquestes empreses s'aniran traslladant progressivament, si no ho evitem, a països on la mà d'obra sigui més barata. En aquesta situació, Catalunya ha d'estar preparada per incorporar-se a una indústria que aporti un alt valor afegit als seus productes i això implica un elevat component tecnològic, innovació i recerca. Estem en un món en què la

sofisticació tecnològica en els diferents àmbits, salut, ensenyament, genètica, justícia, informàtica, també els diferents vessants de les arts, els audiovisuals... és cada vegada més complexa. El ritme en què avança el coneixement i la tecnologia en els diferents àmbits fa que ni tant sols un equip de professionals pugui ser autosuficient. Es necessita un alt grau d'especialització i això fa que sigui necessària la col·laboració entre diferents grups de treball que aportin informació complementària en una mateixa àrea. Per tant, el flux de coneixements i de persones entre diferents països europeus i també a nivell mundial és cada vegada més necessari.

El nostre país està fent des de fa anys una aposta per la formació: s'han creat universitats, s'ha potenciat l'intercanvi d'estudiants entre diferents universitats europees, i tot i que encara queda molt per fer, també s'ha potenciat la recerca tant en la indústria com en centres especialitzats. Catalunya disposa en aquests moments d'un capital humà preparat i competitiu en els diferents àmbits. Però, si el nostre País vol fer sentir la seva veu en aquesta nova situació globalitzada Europea i Mundial que s'està construint, necessàriament ha de ser a través de la inserció dels seus professionals en xarxes d'intercanvi de coneixement i de tecnologia, en els diferents àmbits de coneixement.

Els fluxos tecnològics són també, per tant, una via a través de la qual Catalunya pot construir la seva imatge a Europa i al món. El producte tecnològic no és un producte buit sinó que porta en més o menys grau una part de l'ànima de les persones que l'han construït, dissenyat o inventat. Tot això comporta esforç i dificultats però és també una oportunitat per créixer en aquelles àrees en què el nostre potencial creatiu es desenvolupa més fàcilment i, per tant, una oportunitat d'aportar el nostre segell personal i la nostra identitat a Europa i al món. Des de CDC continuarem treballant perquè el capital humà, la preparació

tecnològica, la innovació i la creativitat siguin una de les principals riqueses.

Per tal d'evitar que l'Estat Espanyol tingui el monopoli de les nostres relacions exteriors hem d'impulsar més que mai les noves tecnologies de la informació, i més concretament aconseguir un domini .CAT o similar que ens proporcioni la "independència virtual" de nació diferenciada d'Espanya. En la societat de la informació en què vivim, les nacions com Catalunya podem fer arribar la nostra veu directament a tots els ciutadans Europeus i del món sense haver de passar per Madrid

4.6 La Catalunya exterior: catalans al món

Catalunya, en ser una nació sense Estat ha de tenir molt present la seva xarxa d'influència a l'exterior. La Catalunya de fora té com a pilar bàsic els diferents ciutadans del nostre país, o els seus descendents, que per diferents raons viuen a l'exterior, i que es constitueixen en ambaixadors civils del nostre país.

Històricament s'han produït importants fluxos migratoris de catalans cap a Amèrica del Sud i Centre Amèrica, entre d'altres països de tot el món. Així mateix a finals del segle passat es donen també, dintre de la realitat d'un món globalitzat, importants inversions econòmiques de determinades indústries capdavanteres de casa nostra en aquests territoris i d'altres, arreu del món. Donar resposta a aquesta realitat exigeix consolidar una acció amb el doble objectiu d'incrementar les relacions entre els col·lectius catalans de fora i el conjunt del país per fer possible un grau més alt de coneixement d'aquesta "Catalunya exterior", i alhora, potenciar el paper que els catalans a l'estranger poden representar en la projecció del nostre país arreu del món. **Reforçarem els mecanismes que permetin el retorn a Catalunya d'aquells descendents que així ho desitgin, de repressaliats i exiliats a causa de la Guerra Civil i de la posterior repressió.**

La potenciació dels Casals i Centres Catalans, i **clubs d'empresaris** mitjançant les dotacions econòmiques, públiques i privades, que siguin necessàries per fer-los referència del país allà on siguin, és una necessitat irrenunciable, i no es poden quedar sent una qüestió testimonial basada en el voluntarisme d'unes persones que senten el país, i que gestionen un patrimoni assolit amb el sacrifici de moltes generacions, sense cap suport institucional.

Cal insistir en l'especial aposta per les Oficines Exteriors de la Generalitat o els Organismes de Projecció Exterior són així mateix una proposta econòmica plausible i amb capacitat de donar resposta a molts dels requeriments empresarials, a més de tenir cura de poder influir mitjançant la seva tasca en qüestions de caire social com els fluxos migratoris, o la pròpia ajuda tant institucional com d'ordre privat amb països del tercer món.

CDC promou la reforma de la Llei electoral catalana per tal que els representants de la Catalunya exterior puguin **tenir representants a escollir en les eleccions al** Parlament de Catalunya. Així mateix, des de CDC hem vingut realitzant nombrosos contactes periòdics amb els catalans del món, editant un butlletí específic –Catalunya.món-, així com una plana web especial per tal que estiguin plenament informats de les nostres actuacions. Internet és una eina fonamental com a instrument de manteniment de la comunitat catalana, i el Govern català n'ha de ser conscient i dedicar molts esforços per tal que els catalans del món puguin realitzar totes les seves gestions en relació a Catalunya per aquest mitjà.

4.7 La participació de Catalunya a l'agenda internacional

Les relacions internacionals de Catalunya es plantegen massa sovint com el conjunt d'accions exteriors que tenen per objectiu donar a conèixer la realitat catalana. Això és massa limitat, un enfocament complet i nacionalment potent ha de definir el lloc i el paper de la nació catalana al món.

Alguns dels aspectes en què inevitablement hem de ser presents com a poble i influir són les conferències Nacions Unides, els grans debats sobre l'evolució cap a la sostenibilitat. Agenda 21 –Pla estratègic sobre la sostenibilitat ambiental-, els combats contra la pobresa, la construcció d'un futur sense guerres, el desafiament dels drets humans, les reformes del sistema polític internacional, i la gestió de les identitats culturals. Hi ha moltes maneres de fer-se sentir, tot recordant que pel que fa als grans debats mundials, poder i influència no van sempre junts. La presència a Catalunya d'algunes de les més importants ONG's hauria d'ajudar en aquest propòsit.

4.8 El paper dels partits polítics; la seva feina internacional

Les fortes dinàmiques interdependents que comporten la globalització, la nova economia i la societat del coneixement, ens indueixen, d'una banda a la necessitat de projectar la nostra acció i projectes polítics des d'una òptica que contempli la dimensió local i global; i d'una altra, ens reclamen un esforç permanent de formulació i articulació de noves polítiques i de recerca de noves solucions a problemes canviants. En un planeta globalitzat i en un moment que moltes de les grans decisions polítiques que conformen la realitat es prenen en un àmbit supranacional, Convergència ha de protagonitzar una activa i eficaç presència en totes aquelles estructures, plataformes, fòrums en què es debaten i decideixen assumptes que afecten el nostre país i en condicionen el futur.

Fins avui, CDC ha mantingut una limitada i discreta presència internacional com a partit, a causa de diversos motius: la manca d'institucionalització i estructura de la funció de "relacions internacionals", la no definició d'una adscripció plena a cap de les famílies polítiques europees i internacionals; i fins i tot el cost implícit, però necessari, que comporta l'activitat internacional del partit. En els darrers temps s'ha avançat en el caràcter estratègic de l'acció política exterior de Convergència, amb la figura del coordinador de política internacional del partit. Cal però fer un pas més enllà, per tal d'aprofitar plenament la nostra potencialitat, tot creant la Secretaria Executiva de Relacions Internacionals, que és ja una figura indiscutible en la majoria de

partits polítics d'arreu i **dotar-la dels recursos materials i econòmics suficients per al seu total desenvolupament.**

Des d'aquesta perspectiva, la Secretaria Executiva de Relacions Internacionals ha de treballar, molt especialment, en aquelles iniciatives que incrementin i articulin la xarxa de relacions internacionals de Convergència; introdueixin la dimensió internacional en totes les àrees de treball del partit i en la quotidianitat d'aquest; elaborin un corpus de pensament i propostes sobre temes internacionals; incrementin el pes polític del partit a nivell internacional; diversifiquin l'acció internacional de Convergència. Ex: Europa, Cooperació, Món, Catalunya exterior...; millorin la coordinació de les actuacions del partit en l'àmbit de la política exterior; i consolidin la relació amb la "Catalunya exterior". **La Secretaria ha de vetllar per garantir oportunament la participació dels militants en l'àmbit internacional.**

Els partits polítics en un món globalitzat necessiten relacionar-se amb d'altres formacions d'Europa i del món, per tal de contrastar i enriquir les seves polítiques i els seus programes. Com és evident és impossible, materialment impossible, que dues formacions polítiques que pretenen representar valors i principis de societats diferents siguin mai perfectament idèntiques. És per això que sempre qualsevol vinculació internacional d'una formació política es fa buscant el comú denominador sense pretendre mai trobar una formació política bessona a un altre país que difícilment existiria.

D'altra banda, qualsevol decisió d'una formació política a l'hora d'integrar-se d'una manera o altra en una família política més ampla, **ha de tenir en compte** les relacions que els seus oponents polítics a dins del país ja tinguin establertes amb determinades famílies polítiques europees i internacionals, amb l'objectiu d'esdevenir referent d'aquesta família a dins del país i evitar tota confusió a l'electorat que comprèn amb dificultat com dos partits polítics que competeixen democràticament a dins del país, comparteixin un projecte polític comú quan traspassen les seves fronteres.

Convergència, per diverses raons històriques, s'ha vinculat sempre amb els grups parlamentaris de l'entorn anomenat "liberal demòcrata", en les diferents institucions europees i internacionals, integrat en àmbits diferents i no sempre amb els mateixos components per la Internacional Liberal, el Grup Liberal Demòcrata al Parlament Europeu (ELDR), el Grup Liberal Demòcrata al Consell d'Europa (LDR), l'OTAN i l'UEO. Pel que fa a la joventut, ja fa una bona pila d'anys que la JNC està integrada de ple dret en el LYMEC (Joventuts del Partit Liberal Demòcrata Europeu), tot assumint al llarg dels anys càrrecs del màxim rang polític, **com la Secretaria General i la Presidència**. No obstant, CDC –a diferència de la JNC- mai no ha pres una decisió formal al respecte, tot i que ha participat plenament i activa en el Grup del Partit Liberal Demòcrata al Parlament Europeu des que Catalunya forma part de la UE ocupant-ne diferents càrrecs de responsabilitat. Sempre ens hem situat en un espai de centralitat política que ha sabut buscar de forma simultània el suport a l'europeisme, el multilateralisme, i el ple respecte a aquelles unitats polítiques subestatals, tot integrant els principis de llibertat, progrés social, **defensa de la identitat**, la persona com a centre del debat polític, i un profund compromís amb la justícia social.

Cal subratllar que tots aquests grups parlamentaris liberals-demòcrates en les diverses institucions han estat sempre bastant heterogenis, i han vingut representant d'una manera o altra, el que podríem anomenar un espai propi de centre entre els conservadors i els socialistes, així com un espai de profundes arrels europeistes, progressistes i de promoció de les llibertats, el respecte inequívoc als drets humans, l'aprofundiment democràtic, i la centralitat de la persona en la societat. Entenem doncs que és indispensable prendre una decisió per acabar amb una indefinició formal sobre els aliats internacionals de CDC, que ens empobreix com a partit, i ens debilita en la nostra acció política, tot limitant l'obtenció de recursos per tal de finançar les nostres activitats.

D'altra banda creiem que en un moment en què a Europa està obert el debat sobre quines han de ser les fronteres reals de cadascun d'aquests grups polítics en l'àmbit europeu, en un moment en què la tendència és a la creació de veritables partits polítics europeus amb personalitat jurídica pròpia, és necessari assumir les nostres responsabilitats i no aparèixer com a simples espectadors de decisions polítiques preses per altres, i que ens afecten molt directament com a catalans. A tota Europa hi ha en aquests moments un moviment de peces, en un sentit que comença un temps nou on els partits han de posicionar-se. **Des del Tractat d'Amsterdam, fins al Tractat anomenat Constitució, reconeixen expressament la figura del partit polític europeu, amb personalitat jurídica pròpia i àmbit supraestatal. D'altra banda, l'ampliació de la UE ha introduït nous actors en l'escenari polític, mentre al mateix temps està reforçant els sectors més euroescèptics d'alguns dels actors tradicionals.**

Concretament, per exemple, està en aquest moment en període fundacional un nou partit polític que portarà per nom Partit Demòcrata Europeu, impulsat, entre d'altres, pels líders de la UDF francesa, i de la Margherita italiana. Aquesta nova força política, que en tot cas s'integrarà en el Parlament Europeu en el mateix grup que el recentment creat Partit Liberal Demòcrata i Reformista, pretén ocupar un nou espai de centre a Europa profundament europeista, i respectuós amb la diversitat europea. CDC ha estat formalment convidada a integrar-se tant a l'un com a l'altre partit.

En aquest context, també Unió Democràtica de Catalunya, tradicionalment vinculada a l'entorn democristià, i per tant, al Partit Popular Europeu, està en un procés de revisió per mantenir-se fidel als seus orígens europeistes i de compromís social i **nacional**. I val a dir que un partit com el Partit Nacionalista Basc es troba també en un procés similar, a la recerca d'un marc europeu fortament democràtic, compromès amb Europa i els seus valors socials, i respectuós amb la identitat dels seus pobles.

Ha arribat l'hora que CDC assumeixi també aquí les seves responsabilitats com a partit, conscient que una legitimació internacional estable contribueix al nostre futur, i a servir millor Catalunya en l'Europa i el món del segle XXI.

Tenint en compte tot l'anterior i la pròpia anàlisi de quins són els objectius de CDC a Catalunya, a l'Estat espanyol, a Europa i al món, proposem que es creï una Comissió del partit **del** màxim **rang** polític, que estudiï l'evolució a curt termini dels partits polítics a Europa i les seves aliances internacionals amb específica referència al Parlament Europeu, per tal de fer una proposta d'adscripció de CDC a nivell internacional que pugui ser formalment aprovada pel Consell Nacional, com a màxim òrgan entre Congressos, abans de finalitzar l'any 2004.

S'ha de tenir en compte la centralitat de CDC. Cal fer èmfasi que CDC no ha prendre camins radicals, i no compartirà, en cap cas, adscripció amb cap força política amb objectius radicalment oposats a allò que CDC defensa.